

સાલ સુખારક

પુઝાર્ગ

બેહરામ ચઝદ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિદ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૯-૪૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ બુદ્ધશોભ બલેશંકર યજ્ઞ
આત્મચિત્ર

વિષય પર ૪૫૭ : ૪૧૪૬

શ્રુતરોગ બહિરંગ યજ્ઞ
આતશ પાદશાહની
સીકતમાં

‘ મોના જાત ’
પ્રાપ્તિ પહેલી

ઈ. સ. ૧૯૨૪.

ય. ઝ. ૧૨૬૪.

સ્વનાર-ધ. બ. વા.

સર્વહક કર્તાને સ્વાર્ધન છે.

ખુલાસો.

હિંમત્વાન હમદીનો

શ્રી સુરતના મગ્દુમ શેઠ દાદા-
ભાઈ નોશેરવાનજી મોદીના શેહન
સાહી આતસખેહરામ સાહેબની પાદ
શાહી સ્થાપવાને એકસો વરસ પુરા
થયાની યાદમાં માંગ તરફનો એક
કમત્રીન ફલો પાદશાહના હેશાનમાં
ટુંકી 'મોનાખત' રચીને હમકામ
સમક્ષ રજુ કરું છું.

ઈ. સ. ૧૮૨૪ના સાલમાં એ
પાક મકાન બાંધવાની શરૂઆત
થઈ તે અધ્યામમ ફટલી અને ફેવી

મોતેખરી વચ્ચે એ કુખલાને ખરખં
 કરવામાં આવ્યા હતા, તેનો વાસ્તવ
 વિક હોવાનું પત્તવરદેગારનું ચલાવું
 હશે તો થોડા વખતમાં હું ખલાર
 પાડીશ કે જે તે વેલાના હસ્તલેખો
 ઉપરથી રચવામાં આવ્યો છે, અને
 જ્યારે મેહરખાન હમદીનોનાજેવામાં
 આવશે ત્યારે તેની મોતેખરીનો
 ખ્યાલ ઉપજવી શકાશે.

એ પત્રીક મકાનની બુલંદી
 જોતાં આપણી સમીપજુદ જ થો-
 રતી કામે પોતા તરફનો ફટલોક
 ફાલો મકાનના લાલ અર્થે અર્પણ
 કાઢો છે, પણ ચાલુ જમાનાની

સઘલી તરેહના મોઢવારીના વખ-
 તમાં પાદશાહની બહેતરી માટે તે
 પુરતો નહી ગણાય સખીદસ્તના
 મેહેરબાનો આ પવીત્ર મકાનની
 નવેસની મરામત જોતાં અને પાક
 આતશ પાદશાહ તરફનાં પુરતા એ
 તેકાદ ને માનની નજરથી તેના
 ભકિતભાવ ઉપર સમપુર્ણ આસ્થા
 ધરાવતાં પોતાની યથા શક્તિ
 મુજબ સાચ્યા દીલના જરથોરતીઓ
 એ પવીત્ર નેક કામમાં પોતાથી બને
 એટલો ફાલો આપવાને એક ફરજ
 વીચારશે. આપણે જોઈ શકીએ
 છઈએ જે પારસી કામને માથે જે

એક મોટી જંજલ ઉઠાવવી પડતી
 હોય, તો તેનું એક નામ 'સખાવત'
 છે. ચાલુ વર્તણુમાં ફેટલુ ખીકટ
 પણ સવાખી! ત્યારે જેમ એક વહેતો
 ઝરો અટકતો નથી, તેમ પારસી
 સખાવતનું પ્રમાણ તો દર સાલે
 વધતા પ્રકારનોજ સરવાલો દેખાડે છે
 કે ત્યારે જે ઘડી પરવરના શુક્રાના
 સાથ મોટા જીગરની એક નહાની
 કામને માટે આફ્રીન પોકારીયા વગર
 રહેવાતું નથી.

મજદીયસની દીનની મોતેજરી
 પત્રીત્ર આતશના બંધારણથી પાક
 હોરમજદની અશોષને પહોંચી શકે

જે. તે દીનદારોની આ પાદીમાં વધારો
 થઈ સખાવતનું સવામ હાસલ
 થાય એવું ઈચ્છી યથ જમીઆદ
 યથા આફીનામી.

લાં ધ.ખ.વા.

શ્રી
સુરતનાં શેહનશાહી
આતશબહેરામ
સાહેબનાં

એકસોમાં વર્ષની

યાદમા

મારા તરફનો એક અદનાં ફાલો.

રચનાર—

ધ. બ. વાડીઆ.

ય. ઝ. સને ૧૨૯૪.

ઈ. સ. સને ૧૯૨૪.

યસ્તેના ૩૧ માહા, માંથી

ફરે ૮ મો.

નેમો વે આતર્ષા અપઓનીસ

અતથ્વા મેનગાહી પઓઉરવીમ

મજદા યેઝીમ સ્તોધ મેનંઘહા

વંધેહેઉશ પતરેમ મેનંઘહો,

હુયત થ્વા

હેમ ચમધની હેનઅપેમ,

તા-મજદા મધન્યુ ઉદ્યો.

ગુજરાતી અર્થ.

“નમાજ તમેને ઓ પવીત્ર આતશ
તુને ગણ્યો છે-સર્વથી પહેલો,

ઓ, હોરમજદ પાક મનશનીથી
હંમેશ પુજવા-લાયક

ઓ ભલા મનનાં પીતા,

મેં તુને મારી આંખમાં રાખ્યો છે,

તેઓને ઓહોરમજદ તૂ આપ્યા કરે છે.”

બુઝોગી બહિરામ યઝદ,

તથા

આતશની સીકત.

મો નાં જા ત

(૧)

બહિરામ યઝદ-પીરોજગર પાક,
 નમું છું હું તમને-એક અદના ખાક.
 યઝદી મથકનું-પરીત્ર હાંમ,
 બુલંદ મરતબાનુ-આતશ બહિરામ
 ફતેહ શીરોજગરી-આપનાર તમે,
 કુલ ખસ્તે કુસ્તીયાંનં-તમને નમે.
 તનની તનદરોસ્તી-મનની મોરાદ,
 માંગે તમે પાસ-નૌશિરવાંન આદેલની
 ઓલાદ.

શાહોનો શાહ-તું આદેશ પાદશાહ,
 આ ધરતીપર રોશની છે-તહારી જીયાદા
 યજદો અમશાસપંદનું-રોશન મકાન,
 મજદાની ખુખીનું આપે છે ત્યાં ભાંન.
 ફરેસ્તા વસે છે-તે દરમીયાંન,
 તહારી પાસખાની કરે છે-નેક આશ્રવાંન
 કાયમની રોશનીથી-દિપતો જણાય
 રાત અને દીવસનાં-ભણતર ભણાય.
 જ્યાં અર્ધરાત મધરાતની કીયાઓ થાય
 તે પાંચો ગેહની પત્રીત્ર બોય દેવાય.
 તને માશ્રવાણીનાં-શરોદો ગવાય,
 પાક સરોશ યજદથી-તપાસ જલવાય.
 દાવર મેહર યજદથી-ઈનસાફ અપાય,
 અશો અન્દાએ વિરાફનું-રહ પરખાય.

તહારા તાજ તે તખ્તની-સંભાલ લેવાય
અરદીએ હુશ અમશાસ પદ-તેનો

વડો ગણાય.

તેની રથેશ્તારીમાં જ્યાં-સર નમાય,
હર પાંચો ગેહનો-વખત બદલાય.
જ્યાં પવીત્ર ઘાંટોના-નાંદ વગરાય,
તે ભણુતરના સરોદોથી-અશોઈ પંથરાય
બુલંદી ભરેલા તે કાંમે-કહેવાય,
અને પરવરને ખારે-તે સવલાં સંભલાય.

(૨)

નમુ તમને અએ પાક-પવીત્ર આતશ,
નમસ્કાર કરીને પદું સેતાયશ.
કુસ્તી પખોડતાં કરું હારેમંન્દનો નાસ,
ગિરેખાન પકડતાં લાવું-અશોઈનો ભાસ

આતર્શ પુત્ર અહુરેમઝદાઓ,
 તારી સુંદર શક્તીઓ-મહારાપર લાઓ
 જેની ખરખતથી દેવદરજી દેકે થાઓ
 બહોઉ મનની બક્ષેશથી અશો

બનાઓ.

મારું ખોરેહ સદા-જીયાદા થાઓ,
 પવીત્ર શક્તીઓ મારામાં ભેલાઓ,
 રઘ્યોમંદ-નુરંમદ-ખોહરેમંદ છે તૂં,
 કૃતેહમંદ બનાવે-જે હોય અશોનું.
 નથી નહાંનાકે મોટાં-એક સરખાં જણ,
 બખશેશનો કરનાંર-દરેક તારે મન.
 બુલંદ તારી શક્તી બુલંદ

તહારા કામ

બુલંદ તહારી ભક્તી-બુલંદ

તહારા નામ

(૩)

પાક રખીતમાંન-અશો અહુ પરસ્ત,

મઝદીયરની દીન લાવવા-પહોંચ્યો
તેનો દસ્ત.

મજદાથી મેલવેલી-જરથોસ્તી દીન,
યઝદી મથકે પહોંચીને-થયો તે લીન.
તે પરવરની પનાહમાં-પુગીયો જઈ
ને માંગી અહુર પાસે-રહેનુમાહી.
પાક શરોસની મદદે-દાખલ થયો.
નમસ્કાર કરીને- ભો રહ્યો.
ગેખી ખોરેલનાં-દાદગર દાવને,
ઝુઝાવ્યું છે સર-જરથોસ્ત પેગંમપરે.
સરફનાજમાં કીંત્રી જરથોસ્તે સલામ,
પાકમાંથવાણીનો-અવસ્તાઈ કલાંમ.
સ્પીતમાંન ખોલીયા-યઝદાં પનાહ
બાદ,

અહુરમજદનો વાલેલો-ગેખી સલાધ્ધ.
ભેદી શક્તીથી-તે ગરીબન નવાજ
દેરજીવશાદબાદ સંભલાયો અવાજ
ભલી દીનને માટે પુઝીયું શેતાબ,

ઓ નુરમંદ હોરમજદ કહો મને ખેતાપ
 કે મઝની દીનનો જાહેર એકરાર
 નો હાંડમંદ દુન્યામાં સાથી આધાર.
 દાદાર અહુરમજદે-વાલીઓ જવાપ,
 ઓ જરથોસ્ત તું જાણ કે તે છે
 રોશન ચેરાગ.

(૪)

આતશની રોશની-સમજાવ 'તુ'
 તે રોશની આગળ હાજર છું 'હું'
 એજમતી શક્તીના-પતલાવ ભરમ
 અવસ્તાઈ પંદગી તું સમજાવ હરદમ
 તે ફેલાવતું જગમાં મઝહીયરની
 ધરમ.

જે અશોઈથી ભરેલો અમર્ગ કહેવાય,
 સચ્ચાઈથી પુરો તે સરસ મનાય.

મારા યજ્ઞો અમશાસપદો છે હરેક,
પણુ સર્વમાં અરદીએહસ્તને ગણ્યો
છે શ્રેષ્ઠ.

રાખસ ને રેહવસ આતશની* સાથ
અરદીએહસ્ત અમશાસપદ પીરોજ-
ગર પાક.

જે જાતવણી કરશે જરથોરતી ઘેરખાર
અરદીએહસ્તપર રાખશે જે પરતો
એતખાર.

તો તારણ થાશે તોણું હમેશને ખાર,
આપસ સદાની રોશની-હું
પરવરદેગાર.

— સમાપ્ત —

* સર્વવ્યાપક—સધલી જનદાર ભલી
રોશનીમા હાજર છે.

આ પુસ્તક શા. ચુ ની લા ।
 અમીચંદ ઝવેરીએ પોતાના
 નટવર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ સે-
 રાડ મધે છાપ્યું છે અને
 ધનબાઈ બમનજી વાડી-
 ચોપારી મુંબઈમાંથી પ્રગટ કરે
